

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Janusz Niczyporuk (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi I.L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
[...],

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 23 grudnia 2025 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i skargę zgodnie z właściwością
przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

Janusz Niczyporuk Krzysztof Wiak Grzegorz Żmij

UZASADNIENIE

Pismem z 2 września 2025 r. I.L. (dalej: Skarżący) wniósł
do Sądu Najwyższego działając przez profesjonalnego pełnomocnika skargę
na przewlekłość w postępowaniu sądowym toczącym się
przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie (dalej: „Sąd Apelacyjny”) domagając się:

- 1) stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego zawisłego przed Sądem
Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt [...], a wcześniej przed
Sądem Okręgowym w Warszawie sygn. akt [...]
(a potem: [...]);

- 2) zalecenie Sądowi Apelacyjnemu wyznaczenie rozprawy apelacyjnej w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia wydania postanowienia w przedmiocie niniejszej skargi;
- 3) zasądzenie od Skarbu Państwa rzecz Skarżącego sumy pieniężnej w wysokości 20 000 zł;
- 4) zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie w odpowiedzi na skargę na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz.1725; dalej: „u.s.p.p.”):

- 1) zgłosił swój udział w sprawie,
- 2) wniósł o stwierdzenie przez Sąd Najwyższy swojej niewłaściwości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. stosowanym odpowiednio na mocy art. 398 ²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust.2 u.s.p.p., względnie
- 3) z ostrożności procesowej wniósł oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p., strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca szczegółowo uregulował warunki formalne, jakie musi spełnić skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej

zwłoki, jak również określił właściwość rzeczową sądu, który posiada kognicję do jej rozpoznania. Zgodnie z art. 4 ust. 1b u.s.p.p., jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny. Biorąc pod uwagę, że skarżący wskazał wprost, że jego skarga dotyczy postępowań toczących się przed Sądem Okręgowym w Warszawie oraz Sądem Apelacyjnym w Warszawie, sądem właściwym do jej rozpoznania pozostaje Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b u.s.p.p. oraz art. 200 § 1¹ i art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji.

[a.ł.]

Janusz Niczyporuk Krzysztof Wiak Grzegorz Żmij